

عنوان مقاله:

بررسی پایداری عملکرد دانه در کنجد بر اساس روش اثرات اصلی افزایشی و اثرات متقابل ضرب پذیر

محل انتشار:

اولین همایش ملی پدافند غیر عامل در بخشهای کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

وحیده جهانفر - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

خداداد مصطفوی - استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

محمدرضا بی همتا - استاد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

خلاصه مقاله:

کنجد گیاه یکساله خودگشن و دیپلوئید از خانواده پدالیاسه است که به صورت بوته های استوار رشد می کند. کنجد از گیاهان مهم روغن، صنعت و داروی به شمار می رود و در سطوح وسیعی از مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری کاشته می شود. موفقیت در گزینش ارقام و لاین های دارای عملکرد مطلوب تحت تأثیر اثر متقابل ژنوتیپ و محیط قرار می گیرد. به منظور بررسی اثر متقابل ژنوتیپ و محیط در ارقام کنجد بیست رقم کنجد در چهار منطقه شامل کرج، بیرجند، اراک و شیراز مورد بررسی قرار گرفتند. ارقام مورد بررسی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار کشت و از نظر عملکرد دانه ارزیابی شدند. اثر متقابل ژنوتیپ و محیط برای عملکرد دانه معنی دار بود. دو مولفه اول اثر متقابل 74 درصدی از واریانس را توجیه نمودند. نتایج نشان داد که عملکرد دانه به میزان زیادی تحت تأثیر فاکتور های محیطی قرار می گیرند. ارقام محلی خنداب، محل اصفهان، داراب 1 و صفی آباد 1 دارای عملکردی بالا تر از میانگین و از نظر اولین مولفه اثر متقابل کمترین مقدار را داشتند که به عنوان ارقامی پایدار مشخص شد. ارقام داراب 14 و محلی فارس دارای عملکرد مناسبی بودند اما از پایداری پائینی برخوردار بودند. رقم محلی سیرجان در کرج، محلی فارس در اراک، داراب 14 در شیراز و رقم PF3 در بیرجند دارای سازگاری خصوصی بودند.

کلمات کلیدی:

کنجد، عملکرد دانه، پایداری، روش امی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/440464>

